

Łęczą pod lupą

Czyli wszystko co chcecie wiedzieć
o LGBT, ale boicie się zapytać

ABC o osobach

LGBT

ABC o osobach LGBT

LGBT jest to skrót od słów: lesbijki, geje, osoby biseksualne i transpłciowe.

KTO CI SIĘ PODOBA?	KIM JESTEŚ?		
	mężczyźni	mężczyzna	kobieta
	kobiety	gej	hetero
	i mężczyźni, i kobiety	hetero	lesbijka
		mężczyzna biseksualny	kobieta biseksualna

Orientacja seksualna określa to w kim (mężczyźnie czy kobiecie) zakochujemy się, kto się nam podoba albo z kim mamy bliską, romantyczną lub seksualną relację.

Orientacja heteroseksualna – podobają nam się osoby innej płci niż nasza.

Orientacja homoseksualna – podobają nam się osoby tej samej płci co nasza.

Orientacja biseksualna – podobają nam się i mężczyźni, i kobiety.

VII w. p.n.e. urodzona na greckiej wyspie Lesbos Safona była pierwszą kobietą w historii, która pisała otwarcie o swoich uczuciach, również względem kobiet.

Test na bycie gejem/lesbijką

Tylko Ty możesz powiedzieć, jaką masz orientację. Nikt inny nie wie tego lepiej od Ciebie. Zdarza się, że znajomi albo rodzina nie wierzą, że ktoś jest homo- lub biseksualny. „Przejdzie Ci, to tylko taka faza”, „Niemożliwe, żebyś był gejem, przecież kiedyś miałeś dziewczynę!”, „Jak to jesteś lesbijką? Przecież masz dziecko” – geje, lesbijki i osoby biseksualne słyszą takie słowa bardzo często. Tego typu komentarze są przykre i krzywdzące. Wyobraź sobie, że ktoś Ci wmawia, że masz inną orientację niż czujesz. To niemiłe uczucie.

Ile jest w Polsce osób LGBT?

W Polsce żyje około 2 mln osób LGBT, przy czym osób homo- i biseksualnych jest znacznie więcej niż transpłciowych. Dlatego też osoby trans są mniej widoczne w mediach, serialach i przestrzeni publicznej. Jednak ich sprawy również są ważne.

2 mln

Czy to choroba?

Homoseksualność i biseksualność to nie choroby. Choroby to np. grypa lub cukrzyca. Homoseksualność i biseksualność to tak samo normalne ludzkie cechy jak kolor oczu, piegi lub prawo/leworęczność. Przez kilkadziesiąt lat wybitni naukowcy badali wpływ orientacji seksualnej na życie. Ich badania pokazały, że bycie gejem, lesbijką lub osobą biseksualną nie wpływa na to, jak osoby czują, jak się uczą albo jak wyglądają ich relacje z innymi ludźmi. Jedyną różnicą jest to, że kochają osoby tej samej płci co one same.

Stanowisko Polskiego
Towarzystwa
Psychologicznego

*Za nieuprawnione i wyjątkowo
krzywdzące uznajemy szerzenie
poglądu nawołującego do
patologizacji (uznawania
za chorobę) lub penalizacji
(karania) homoseksualności.*

TEST NA ORIENTACJĘ SEKSUALNĄ

„Czy jesteś gejem”?

Jeśli odpowiedziałeś „tak”
– jesteś gejem.

1479–1458 p.n.e. – Hatszepsut była jedną z niewielu kobiet faraonów. Rządziła 22 lata. Przedstawiano ją zarówno jako kobietę, jak i mężczyznę.

17 maja 1991 r. Światowa Organizacja Zdrowia wykreśliła homoseksualizm z listy chorób. Obecnie w tym dniu obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Przeciw Homofobii, Bifobii i Transfobii.

Czy homoseksualność można leczyć?

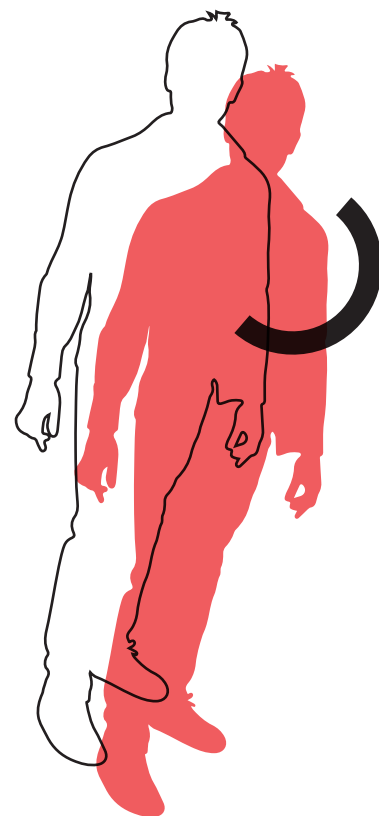
Orientacji seksualnej nie da się zmienić. Potwierdzono naukowo, że nie ma skutecznych sposobów na zmianę orientacji seksualnej. Kiedyś lekarze stosowali kontrowersyjne metody, które polegały np. na rażeniu prądem lub zmuszaniu pacjentów do wchodzenia w heteroseksualny związek. Działania te nie wpłynęły na zmianę orientacji. Powodowały za to wiele bólu i upokorzenia u osób, które były w ten sposób „leczone”. Niestety nadal są ludzie, którzy obiecują pomoc w zmianie orientacji na heteroseksualną. Takie „terapię” są nieetyczne i niebezpieczne.

356 p.n.e. Aleksander Wielki zasłynął jako wybitny strateg i jeden z największych zdobywców w historii ludzkości. Od ponad 2 tysięcy lat mówi się również o tym, że był w homoseksualnym związku z Hefajstionem.

„Miałem 18 lat kiedy powiedziałem rodzicom, że jestem gejem. Nie zareagowali zbyt dobrze. Mama ciągle płakała, a ojciec w ogóle się do mnie nie odzywał. W końcu zawieźli mnie do tego ośrodka. Miałem tam się zmienić i być hetero. Też tego chciałem, bo czułem, że inaczej rodzice nie będą mnie już kochać. Poza tym wstydziłem się tego, kim jestem. W ośrodku miałem spotkania i rozmowy, w trakcie których mówiono mi, że jeśli tylko będę bardzo chciał, to się zmienię. Aby być „prawdziwym mężczyzną” grałem w piłkę nożną i robiłem inne „męskie” rzeczy. Po wyjściu z ośrodka szybko chciałem sprawdzić i udowodnić rodzicom, że się zmieniłem. Znalazłem dziewczynę i chodziliśmy ze sobą ponad rok. Było w porządku, ale czułem, że to nie do końca to. W końcu się rozstaliśmy, bo poznałem Adama. To było strasznie trudne, bo miałem wyrzuty sumienia, że nie chciałem wystarczająco mocno się zmienić. Miałem depresję. Myślałem nawet o samobójstwie. Wiele lat zajęło mi pogodzenie się ze sobą. Nie odczuwam już wyrzutów sumienia ani wstydu, jak kiedyś”.

Paweł

W wielu krajach zakazuje się działań mających zmienić orientację seksualną, np. w Kanadzie, Australii, Brazylii, na Malcie i w Wielkiej Brytanii.

1475–1564 – w tych latach żył Michał Anioł, włoski malarz, rzeźbiarz, architekt, autor znanej na całym świecie rzeźby przedstawiającej biblijnego króla Dawida i fresków w Kaplicy Sykstyńskiej.

Geny, wychowanie, a może coś innego?

Nie wiadomo co sprawia, że ktoś jest heteroseksualny albo homoseksualny. Co jakiś czas pojawiają się w mediach doniesienia naukowców, że odkryto np. „gen homoseksualny”. Jednak zaraz pojawiają się inne badania, które temu zaprzeczają. Wiadomo jednak na pewno, że nie można wpłynąć na zmiany orientacji.

Nie baw się lalkami!

Małe dziewczynki czasem interesują się samochodami, a chłopcy bawią się lalkami. To wcale nie musi świadczyć o transpłciowości! Dzieci podczas poznawania świata testują różne zachowania. Chłopiec przez zabawę lalkami ani nie „stanie się” gejem, ani nie będzie transpłciowy.

Stanowisko Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego:

„Orientacja seksualna nie podlega możliwości dowolnego kształtowania zgodnie z kulturowo-społecznymi oczekiwaniami, nie jest kwestią wyboru lub mody”.

Tożsamość płciowa to...

To, czy czujesz się kobietą czy mężczyzną albo jak odczuwasz swoją płć, nazywamy tożsamością płciową. Najczęściej ktoś rodzi się dziewczynką lub chłopcem i tak też się czuje. Jeśli jednak jest inaczej, mamy do czynienia z osobą transpłciową. Tożsamość płciowa, czyli poczucie, że jest się kobietą lub mężczyzną, jest bardzo silna. Gdyby zapytać Cię, skąd wiesz, że jesteś kobietą lub mężczyzną, to po prostu to czujesz i wiesz, prawda?

Michał Anioł zostawił po sobie sonety o miłości między mężczyznami.

Cisplciowa osoba	Transplciowa osoba
To osoba, która urodziła się jako np. kobieta i czuje się kobietą.	To osoba, która urodziła się jako np. mężczyzna, ale czuje, że jest kobietą.

Ile jest osób transplciowych?

Około 1 na 100 osób nie czuje, że jest takiej płci, jaką wskazuje literka „K” (kobieta) albo „M” (mężczyzna) na ich akcie urodzenia. Takie osoby to osoby transplciowe.

Poradnik:

Czasami o osobach cisplciowych mówi się, że są „normalne”. To określenie może wydawać się neutralne, bo przecież takich osób w społeczeństwie jest więcej niż osób transplciowych. Dla osób transplciowych jest to jednak krzywdzące, bo sugeruje, że skoro osoby cis są „normalne” to trans są „nienormalne”.

1626 – 1689 – źródła historyczne wskazują, że królowa Szwecji Christina była osobą transplciową; nosiła męskie ubrania i prosiła, by nazywano ją Dohna.

Flaga osób trans – osoby transpłciowe od 1999 r. mają swoją flagę. Flaga składa się z pięciu poziomych pasów: dwóch niebieskich, dwóch różowych i jednego białego.

Kobieta transpłciowa to kobieta, której przy urodzeniu przypisano płć męską. W pewnym momencie swojego życia stwierdza, że wcale nie czuje się chłopcem czy mężczyzną – czuje się kobietą. Mówi o tym swojej rodzinie, znajomym i przedstawia się żeńskim imieniem.

Mężczyzna transpłciowy to mężczyzna, któremu przy urodzeniu przypisano płć żeńską. W pewnym momencie swojego życia stwierdza, że wcale nie czuje się dziewczynką czy kobietą – czuje się mężczyzną. Mówi o tym swojej rodzinie, znajomym i przedstawia się męskim imieniem.

Niektóre osoby trans nie czują, że są kobietą lub mężczyzną, ale są gdzieś pomiędzy. Takie osoby nazywamy niebinarnymi. Choć może wydawać się to niespotykane, nie ma w tym nic złego. Są kraje, w których istnienie więcej niż dwóch płci jest uznane prawnie.

XVI i XVII wiek – to czas, kiedy tysiące „złych” kobiet było palonych na stosie. Definicja „zła kobiety” obejmowała również lesbijki.

W jakim wieku orientujesz się, że jesteś lesbijką, gejem albo osoba biseksualną?

57% w 11-15 roku życia

21% w 6-10 roku życia

14% w 16-20 rok życia

4% w ponad 20 roku życia

4% 3-5 roku życia

Poradnik:

Nie pytaj osoby transpłciowej o to, jakie imię nadali jej rodzice. Dla niej to nie było nigdy jej prawdziwe imię i takie pytanie może sprawić jej przykrość.

Zwracaj się do osoby transpłciowej używając takich rodzajników, jakich sobie życzy – „Pani” albo „Pan”, „miły” albo „miła”, „był” albo „była”. Jeśli nie masz pewności, jak się zwracać – zapytaj o to uprzejmie.

Nie mów osobie transpłciowej: „wcale nie wyglądasz jak osoba transpłciowa”. To zdanie sugeruje, że transpłciowość można zobaczyć, a nie zawsze tak jest. Dla tych osób, którym przez wygląd ich ciała trudniej jest wmieszać się w tłum, jest to bardzo stresujące.

Nie mów o „zmianie płci” – płci się nie zmienia. Osoby trans zawsze czuły, że są kobietą albo mężczyzną. Było to tylko niezgodne z ich ciałem i dokumentami. Dlatego mówi się o uzgodnieniu płci.

Ona miała kiedyś chłopaka. Czy może być lesbijką?

Dziewczyna lub kobieta, która miała kiedyś chłopaka, może być lesbijką. O orientacji seksualnej nie świadczy to, czy dana osoba jest rodzicem, czy kiedyś w przeszłości była w związku małżeńskim, czy całowała się z osobą innej płci.

1728-1810 – francuski szpieg Chevalier d'Eon 49 lat swojego życia przeżył jako mężczyzna, a 33 jako kobieta – Mademoiselle d'Eon.

Najbardziej znaną osobą transpłciową w Polsce jest Anna Grodzka, która była posłanką w Sejmie

Od kiedy wiesz, że jesteś trans?

Człowiek może poczuć, że jest trans w dowolnym momencie swojego życia. Niektóre osoby wiedzą to np. od czwartego roku życia. Inne uświadamiają to sobie dopiero jako dorośli – np. po dwudziestce albo po czterdziestce.

To jest przecież nienaturalne...

Naturalne jest to, co stworzyła natura. Osoby LGBT żyją na całym świecie – w każdym kraju, w każdej kulturze. Geje, lesbijki, osoby bi i trans nie powstają w laboratorium szalonego naukowca, tylko rodzą się w zwykłych rodzinach.

Zachowania homoseksualne są zauważalne u ponad 1000 gatunków zwierząt.

1854–1900 – irlandzki poeta Oskar Wilde został skazany na dwa lata więzienia z powodu związku z lordem Alfredem Douglasem.

Polacy to

złodzieje,

a wszyscy geje }

to fryzjerzy

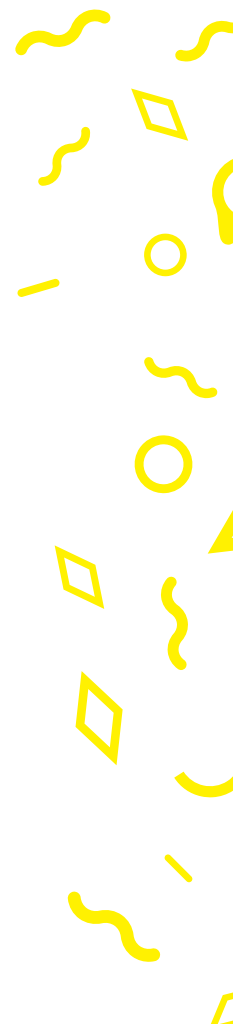

Polacy to złodzieje, a wszyscy geje to fryzjerzy

O osobach LGBT istnieją różne przekonania. Mówi się, że specyficznie się ubierają, że wykonują pewne konkretne zawody, że poruszają się w charakterystyczny sposób, a nawet, że mają określone poglądy polityczne. Takie stwierdzenia nie mają wiele wspólnego z prawdą, podobnie jak to mówiące, że „rude to fałszywe”.

Nie wrzucaj wszystkich do jednego worka

„Polacy to złodzieje”, „Polacy są zacofani – po ulicach chodzą niedźwiedzie”, „Polacy są leniwi” – takie przekonania o Polakach można spotkać za granicą. Czy to znaczy, że wszyscy Polacy mieszkający za granicą są leniwymi złodziejami? Oczywiście, że nie. Zdarzają się złodzieje i nieskorzy do pracy Polacy, ale takie przekonania wrzucają wszystkich Polaków do jednego worka i są bardzo krzywdzące, prawda? Zobaczmy, jak to jest z osobami LGBT.

1862 – Albert Cashier (dawniej Jennie Hodgers) wstępuje do Armii Unii w Ameryce Północnej i jako mężczyzna służy w wojsku przez resztę życia.

Geje są różni

„Kiedy byłem małym chłopcem, byłem bardzo ‘dziewczęcy’: nie potrafiłem grać w piłkę i bić się z chłopakami. Kiedyś bardzo tego w sobie nie lubiłem, wstydziłem się, chłopcy w szkole mi dokuczali... Teraz lubię siebie takiego, jakim jestem”.

Piotrek

Nie ma czegoś takiego jak „wzór geja” albo „prawdziwy gej”. Geje są różni i to jest OK, bo ludzie po prostu różnią się między sobą.

„W ogóle po mnie nie widać, że jestem gejem. Kiedyś nawet myślałem, że nie mogę być gejem, bo jestem zbyt ‘męski’. Kiedy zacząłem poznawać innych gejów, zobaczyłem, że nie jestem sam! Widać stereotypy też i mi namieszały w głowie”.

Marcin

Albert był kilkakrotnie outowany jako trans mężczyzna, w wyniku czego trafił w końcu do szpitala psychiatrycznego, gdzie był przymuszany do noszenia kobiecych strojów.

Mam swój typ

„Ludzie często mnie pytają, czy podobają mi się wszystkie kobiety, czy wszystkie chcę od razu podrywać. Mam swój typ dziewczyn, które mi się podobają. Hetero kobietom chyba też nie wszyscy faceci się podobają, prawda”?

Kryśka

Żeby życie miało smaczek...

„Jak mówię komuś, że jestem biseksualna, często słyszę takie powiedzenie: ‘żeby życie miało smaczek, raz dziewczynka, raz chłopaczek’. Nie lubię tego, bo traktuję swoje związki poważnie, niezależnie od tego, czy w danym momencie mam chłopaka czy dziewczynę”.

Justyna

Lesbijki nienawidzą facetów

„Tata mi kiedyś powiedział, że nie wie, jak ze mną rozmawiać, bo jestem lesbijką i nienawidzę facetów. To było dla mnie straszne! Kocham tatę i to, co powiedział bardzo mnie zraniło. Dlaczego miałabym nienawidzić facetów? Mam wielu przyjaciół facetów – ważne jest dla mnie czy się z kimś dogaduję, a nie to, czy jest facetem czy kobietą”.

Olga

1879 – niemiecki lekarz Magnus Hirschfeld założył Komitet Naukowo-Humanitarny, którego głównym celem stała się walka o zniesienie paragrafu 175 kodeksu karnego.

Tranpłciowość to choroba?

„Kiedy się urodziłam, napisano mi w akcie urodzenia 'M'. Ale nie czułam się mężczyzną. Czułam się kobietą. Boli mnie, gdy ludzie mówią, że jestem chora, albo że, że jestem facetem w przebraniu. Każdy człowiek czuje, jaką ma płeć. A to, że moja nie zgadzała się z ciałem, to nie powód, żeby nazywać mnie chorą. Tranpłciowość jest naturalna – po prostu czasem zdarza się w społeczeństwie”.

Ania

Co ludzie myślą?	Jak jest naprawdę?
Lesbijki mają krótkie włosy i dużo kolczyków	Wiele lesbijek ma krótkie włosy, ale równie dużo ma długie. Jest też dużo kobiet ostrzyżonych na krótko, noszących kolczyki, które są heteroseksualne.
Geje to fryzjerzy i styliści mody	Niektórzy tak, ale nie wszyscy. Mnóstwo gejów wykonuje inne zawody – są lekarzami, mechanikami samochodowymi czy handlowcami.
Osoby tranpłciowe są zawsze homoseksualne	To czy ktoś jest trans czy nie, nie określa czy podobają się mu kobiety czy mężczyźni.
Lesbijki mają koty	Niektóre tak, inne nie.
Geje słuchają tylko popu	Geje są różni. Niektórzy słuchają popu, inni heavy metalu, a jeszcze inni muzyki klasycznej.

w myśl którego karano stosunki homoseksualne.

**Mam Wam coś
do powiedzenia**

Mam Wam coś do powiedzenia

Coming out to powiedzenie komuś, że jest się LGBT. Najczęściej ludzie zakładają, że wszyscy wokół są heteroseksualni, a ich płeć, określona przy urodzeniu, jest zgodna z tym, kim się czują. Jest to zrozumiałe, bo takich osób jest więcej w społeczeństwie. Po polsku na coming out, czyli informowanie otoczenia o swojej orientacji czy tożsamości płciowej, mówimy “wychodzenie z szafy”.

Coming out – robota na całe życie

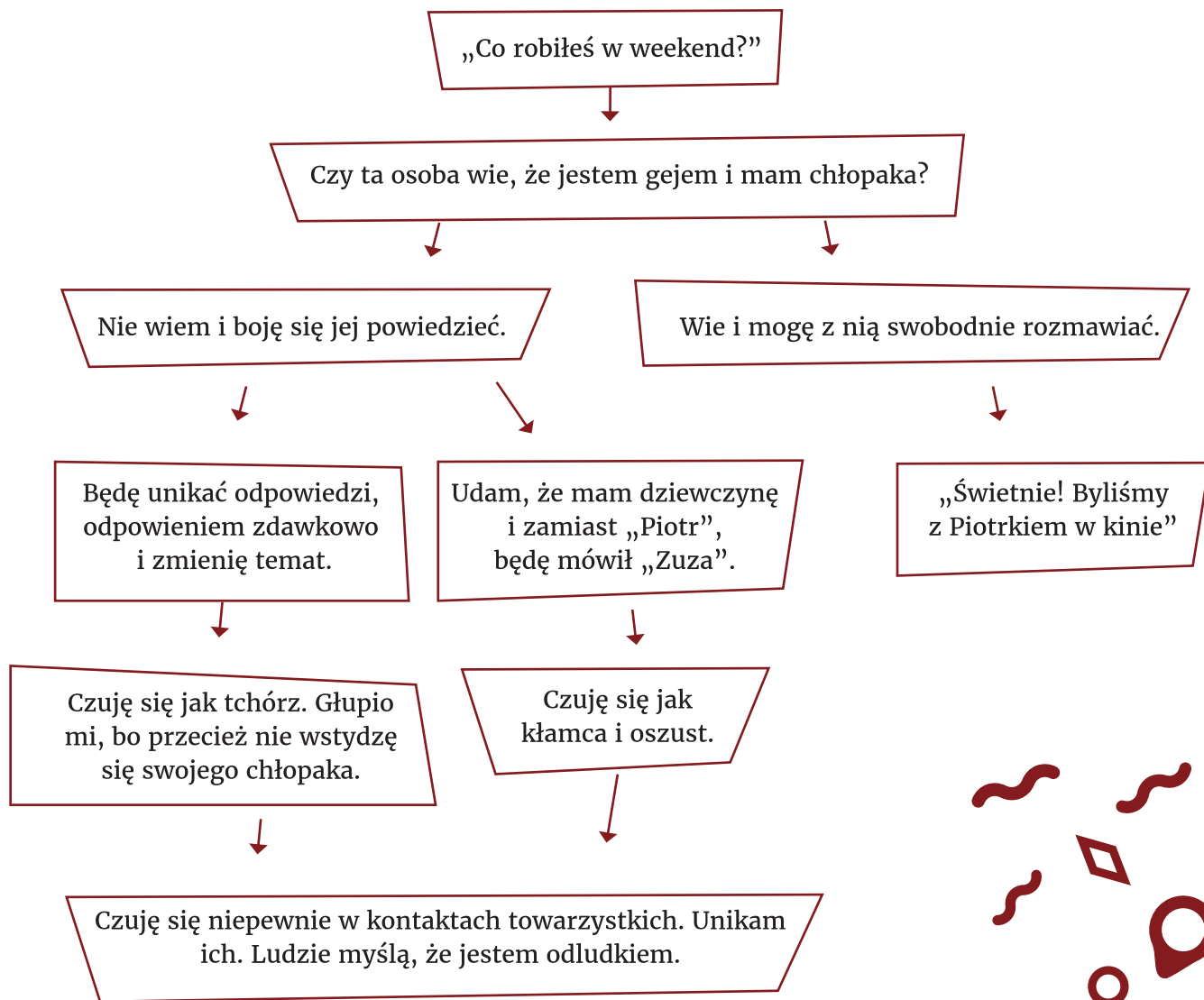
Niestety, nie da się raz a dobrze wyjść z szafy. Przez całe życie poznajemy nowe osoby, którym mówimy, jakie mamy zainteresowania, co lubimy jeść, z kim mieszkamy, a także z kim jesteśmy w związku. Osoby LGBT często muszą decydować, czy powiedzieć prawdę w rozmowie o spędzaniu wolnego czasu, świąt czy wakacji, czy unikać odpowiedzi z obawy przed negatywną reakcją.

Co zdradza naszą orientację?

Wbrew pozorom o orientacji seksualnej mówi się bardzo często. W rozmowach wspominamy mimochodem z kim spędziliśmy wakacje, święta czy wyjazd weekendowy.

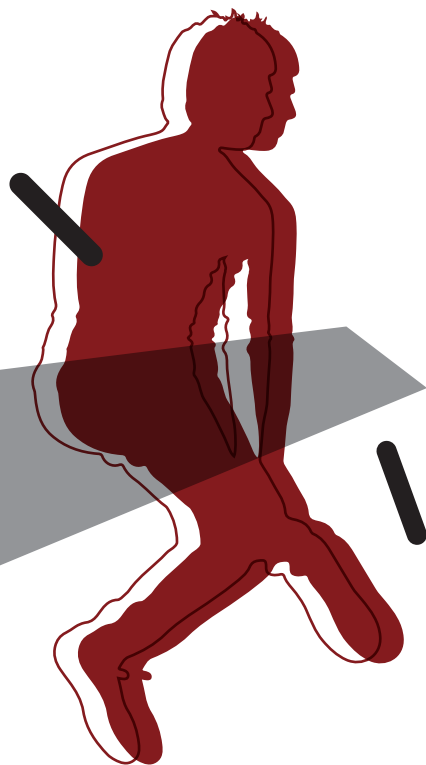
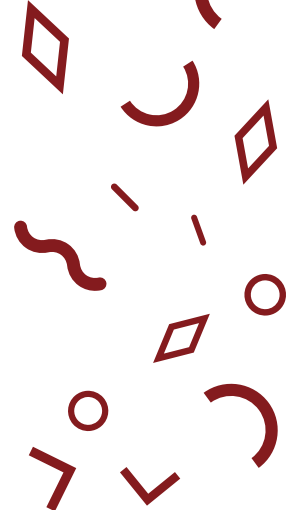
Zobacz, jak zwyczajna rozmowa w pracy może wyglądać z perspektywy osoby LGB.

pali suknie i oznajmia, że jest mężczyzną. Przyjmuje nowe imię i nazwisko: Piotr Włast.

Tożsamość płciowa to nie temat tabu

Osoby transpłciowe także wychodzą z szafy wiele razy. np. w trakcie opowieści o dzieciństwie, dorastaniu albo o planowaniu rodziny i dzieci. Czasem wyjście z szafy bywa wymuszone. Zdarza się tak np. przy poszukiwaniu pracy, kiedy trzeba przedstawić nowemu pracodawcy dokumenty ze starym imieniem i nazwiskiem.

Wielki sekret

Przypomnij sobie jak to jest, kiedy musisz trzymać jakąś informację w sekrecie. Jest to dość męczące, prawda? Zastanawianie się komu mogę coś powiedzieć, a komu nie. Obawa, że coś może mi się „wymknąć” w trakcie rozmowy. Strach przed tym, co by się stało, gdyby ktoś poznał prawdę. Bycie w szafie można porównać do takiego sekretu. Możliwość powiedzenia prawdy o sobie daje wielką ulgę.

1923 – „Ekspress Poranny” robi nagonkę na lekarkę Zofię Sadowską nakręcając „skandal lesbijski” wokół jej historii miłosnych.

Nerwy, nerwy, nerwy...

Nigdy do końca nie można przewidzieć, jaka będzie reakcja osoby, przed którą wyjdziemy z szafy. Czy nas zaakceptuje, czy wciąż będzie chciała się z nami przyjaźnić? Wychodzenie z szafy to dość stresująca, a czasem ryzykowna sprawa.

Poradnik:

Dobrym pomysłem jest powiedzieć: „Dzięki, że mi o tym mówisz”. Pamiętaj o tym, ile nerwów kosztuje osoby LGBT wyjście z szafy. To, że ktoś ci o tym mówi, znaczy, że ci ufa.

Możesz też zapewnić, że nie zmienia to twojego stosunku do tej osoby. Wtedy warto powiedzieć: „Lubię cię takim, jakim jesteś” lub „Kocham cię takim, jakim jesteś”.

Unikaj takich komentarzy jak: „Nic mi do tego”, „Nie obchodzi mnie twoje życie seksualne”, „To, co robisz w łóżku, to Twoja sprawa”. Takie komentarze prowadzą do coming out do seksu, a chodzi przecież o coś znacznie więcej. Nie unikaj kontaktu. Odczekaj chwilę, a potem zadzwoń lub umów się na spotkanie. Pokażesz w ten sposób, że zależy ci na tej osobie i nic między wami się nie zmieniło.

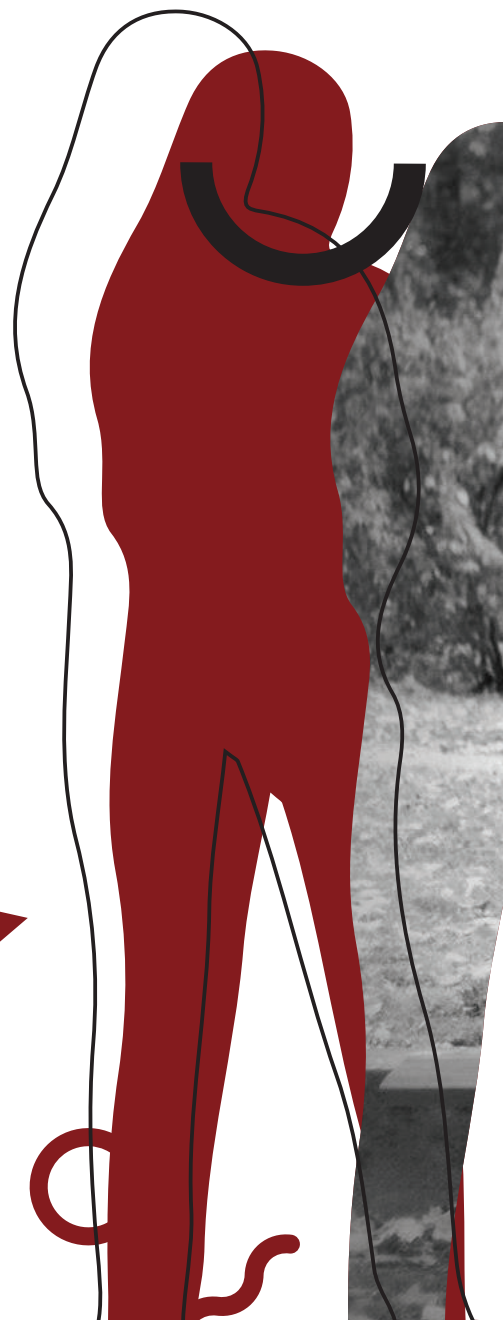

Czy mogę komuś o tym powiedzieć?

„Moja znajoma powiedziała mi, że jest lesbijką.

Czy mogę o tym powiedzieć innym osobom?”

Bez zapytania jej o zgodę, lepiej tego nie rób. Nie wiesz przecież, jak zareagują inne osoby. Reakcje mogą być zarówno pozytywne, jak i negatywne. Decyzja o coming outcie należy jedynie do osoby LGBT.

1928 – ukazuje się uznawana za pierwszą powieść lesbijską „Studnia samotności” Radclyffe Hall. W Polsce wydanie w 1933 roku pod tytułem „Źródło samotności” ze wstępem Ireny Krzywickiej.

Co to jest outing?

Sytuacja, w której ujawniamy czyjąś orientację lub tożsamość płciową bez zgody tej osoby nazywa się outingiem. Może nastąpić publicznie, np. gazety pokazują zdjęcia jakiegoś znanego aktora z wakacji z partnerem tej samej płci. Zdarza to się też w sytuacjach bardziej prywatnych np. jeśli ktoś powie w pracy, że jedna z koleżanek „była mężczyzną”. Żadna z tych sytuacji nie jest OK.

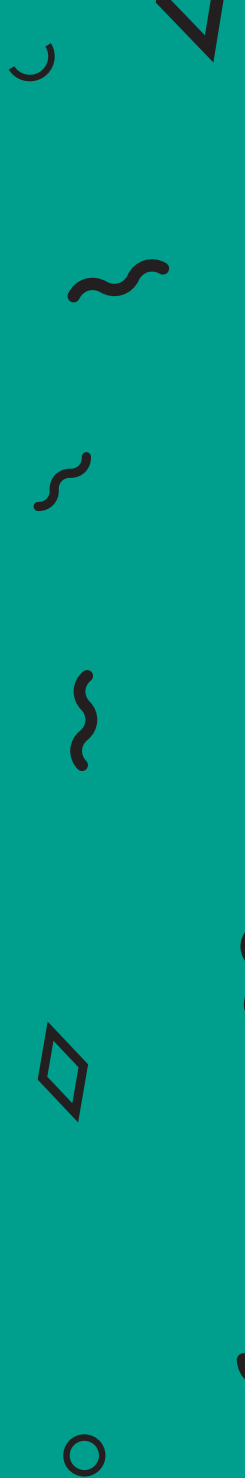
Czy w ogóle musimy o tym rozmawiać?

W Polsce popularne jest powiedzenie: „rób to w domu, po kryjomu”. Sugeruje ono, żeby osoby LGBT ukrywały to, kim są. Czy jest to w ogóle możliwe? Być może tak. Część osób, ze strachu przed reakcją znajomych i rodziny, decyduje się tak żyć. Jest to jednak bardzo męczące. Oznacza ciągły stres związany z tym, że ktoś się dowie. Zmuszanie osób LGBT do życia w sekrecie nie jest fair.

1930 – dokonano pierwszej operacji korekty płci; poddała jej się artystka Lili Elbe.

0 miłości,
randkach
i wynoszeniu
śmieci

O miłości, randkach i wynoszeniu śmieci

Ja czy Ty?

Kto wynosi śmieci, a kto płaci za kino?

Pary gejów często są pytane: „A kto u was jest kobietą”? Odpowiedź jest prosta – jeśli w związku jest dwóch mężczyzn, to żaden nie jest kobietą. Natomiast to, jak podzielić się obowiązkami domowymi, zależy od tego, jak się dogadają. Tak samo jest w związkach kobiet.

„Podział obowiązków domowych wyniknął dość naturalnie i zgodnie z naszymi predyspozycjami. Lubię gotować, dlatego to ja zazwyczaj przyrządzam posiłki. Częściej też sprzątam, pierę i myję okna. Nie znoszę prasować, dlatego tym zajmuje się Krzyś. On też jest bardziej techniczny i komputerowy, dlatego opłacanie rachunków, walka z domowymi usterkami i majsterkowanie są na jego głowie. Krzyś uwielbia kwiaty – opieka nad naszym zielonym balkonem to jego zadanie. Wspólnie zajmujemy się samochodem i dość często razem wybieramy się na duże zakupy”.

Krzysiek i Grzesiek

Jak osoby LGB się poznają?

Osoby LGB mają utrudnione zadanie, jeśli chodzi o szukanie sympatii. Na pierwszy rzut oka nie da się stwierdzić, jakiej ktoś jest orientacji. Dlatego osoby LGB często nie decydują się na flirt, dopóki nie mają pewności, czy ktoś jest gejem, lesbijką albo bi. Poszukiwania ułatwia Internet.

„Pierwszy raz umówiłam się z dziewczyną kiedy miałam 19 lat. To były początki Internetu w Polsce i przeczytałam gdzieś, że są też czaty dla lesbijek. To miała być moja pierwsza rozmowa z inną lesbijką, więc bardzo się denerwowałam. Na czacie poznałam Asię. Była 2 lata młodsza ode mnie i nie mieszkała w moim mieście. Dla mnie to nie miało znaczenia, bo dobrze nam się rozmawiało. Dwa tygodnie później pierwszy raz spotkałyśmy na żywo”.

Magda

Czy osoby transpłciowe chodzą na randki?

Osobom transpłciowym bywa trudno znaleźć partnera lub partnerkę. Ludzie boją się reakcji rodziny lub znajomych na to, że są w związku z osobą transpłciową. Bywa i tak, że osoby trans decydują się być singlami z obawy przed odrzuceniem. Jest jednak coraz więcej aplikacji i portali randkowych, z których korzystają osoby transpłciowe, aby znaleźć partnera lub partnerkę.

1937 – naziści w obozach koncentracyjnych zaczęli używać różowego trójkąta do oznaczania mężczyzn homoseksualnych.

*Przed erą internetu i klubów osoby
LGBT korzystały z anonsów
w magazynach gejowskich, a czasem
także w zwyczajnych gazetach.*

„Jestem typem romantyka. Kolacja, świece, bukiet kwiatów dla ukochanej. Czasem zabieram swoją Zosię do teatru lub kina. Uwielbiamy długie spacery. Latem zabieramy koc do parku i patrzymy w gwiazdy. Kicz? Może dla niektórych tak, ale ja się tym nie przejmuję. Najważniejsze, żeby Zosia była z naszych randek zadowolona. A chyba jest, bo jesteśmy razem już 3 lata”.

Szymon

Czarny trójkąt oznaczał kobiety „aspołeczne”, w tym także lesbijki.

W sądzie

i urzędzie

5

W sądzie i urzędzie

W Polsce wszyscy są równi
wobec prawa. Czy to prawda?
Sprawdźmy, jak to wygląda
w przypadku osób LGBT.

*W polskim prawie jest ponad 170
przepisów, które ułatwiają życie
parom. Niestety, dwie kobiety czy dwaj
mężczyźni, którzy są w związku,
nie mogą z tych przepisów skorzystać.*

Nie chcemy już na kocią łapę...

Pary osób tej samej płci chcą zawrzeć związek partnerski z wielu powodów. Być może chcą przeżyć ten wspaniały moment, stając przed rodziną i przyjaciółmi i mówiąc to najważniejsze w życiu „tak”. A potem wyprawić wesele.

1948 – amerykański biolog i seksuolog, Alfred Kinsey, opracowuje skalę określającą orientacje seksualne człowieka.

5%

75% par osób tej samej płci zawarłoby związek partnerski w Polsce, gdyby miało taką możliwość ².

37

W SĄDZIE I URZĘDZIE

Dwie kobiety lub dwóch mężczyzn nie może zawrzeć w Polsce związku partnerskiego, co oznacza, że według prawa są dla siebie obcymi osobami. Nawet jeśli pojadą za granicę, np. do Czech i zawrą tam związek partnerski, w Polsce nie będzie on ważny.

„Jesteśmy z Anią od 8 lat razem. Zdecydowałyśmy się na dziecko, wzięłyśmy ślub w Wielkiej Brytanii, chciałyśmy urządzić też ceremonię w Polsce, bo tu jest cała nasza rodzina, przyjaciele i znajomi, tu jest całe nasze życie”.

Ale przecież wszystkie te sprawy można załatwić u notariusza albo podpisać upoważnienia. Związki partnerskie nie są do tego potrzebne. Takie argumenty padają często, a nie są do końca prawdziwe.

W kilku kwestiach rzeczywiście można podpisać upoważnienie (np. odbiór poczty), ale wielu spraw nie da się w żaden sposób załatwić. Co to za sprawy?

Fot. Aleksandra Łyżniak

1933–1945 – przed i podczas II Wojny Światowej naziści aresztowali i zesłali do obozów koncentracyjnych lub obozów pracy ponad 100 000 osób homoseksualnych; ta grupa więźniów nosiła symbol różowego trójkąta.

Wystarczy napisać testament?

Pary osób tej samej płci czasami wspólnie kupują mieszkania lub domy. Jeśli jeden z partnerów umrze, druga osoba będzie musiała zapłacić bardzo wysoki podatek od spadku.

„Andrzej zmarł 3 lata temu. Miał nowotwór. Walczyliśmy, ale choroba była silniejsza... Byliśmy razem przez 20 lat. W międzyczasie kupiliśmy wspólnie mieszkanie, które spłacaliśmy razem. Ostatnie raty spłaciliśmy rok przed diagnozą Andrzeja. Musieliśmy się mocno postarać, żeby w ogóle dostać kredyt. Połowa naszych pensji szła na spłatę kredytu. Kiedy Andrzej dowiedział się, że jest chory, poszedł do notariusza i spisał testament. Nie powiedział mi o tym – wiedział, że się zdenerwuję. Nie chciałem słyszeć, że on może nie wyzdrowieć. Po pogrzebie rodzice Andrzeja wysłali mi list, że chcą nasze mieszkanie w spadku. Od lat nie mieliśmy żadnego kontaktu z jego rodzicami. Nie akceptowali naszego związku. W sądzie pokazałem testament, ale i tak musiałem zapłacić podatek od spadku i zachówek dla rodziców. Musiałem sprzedać nasze mieszkanie, w które włożyliśmy tyle serca”.

Mariusz

1963 – w Polsce przeprowadzono pierwszą operację korekty płci.

Ostatnie pożegnanie

Decyzji o tym, kto i jak zorganizuje pogrzeb, nie da się zapisać w testamencie. W przypadku osób, które żyły z partnerem tej samej płci, pogrzebem najczęściej zajmują się rodzice. Bardzo często ignorując to, czego chciałoby ich dziecko.

Fot. Adam Konieczny

„Wracałyśmy z Kasią samochodem z weekendowego wyjazdu. Była okropna wichura i na nasz samochód spadło drzewo. Kasia zginęła na miejscu. To było straszne. Sama zadzwoniłam do jej rodziców, żeby im o tym powiedzieć. Bardzo mi zależało, żeby odpowiednio pożegnać Kasię. Była moją partnerką i miłością mojego życia. Jej rodzice nie akceptowali naszego związku. Oni organizowali pogrzeb. Nie pozwolili mi o niczym zdecydować. Dałam mamie Kasi jej ulubioną koszulę. Chciałam, żeby została w niej pochowana. Nie uszanowali nawet tej prośby. Poczułam się tak, jakby wszyscy nas wymazali, jakby 11 lat naszego wspólnego życia **nie miało miejsca**”.

Marta

1969 – bywalcy nowojorskiego klubu LGBT Stonewall Inn, przez lata szykanowani i prześladowani przez policję, pierwszy raz stawiają opór policyjnemu nalotowi; zamieszki obejmują całą dzielnicę. Był to symboliczny początek walki o prawa osób LGBT.

U lekarza

Gdy jesteśmy w szpitalu, możemy podpisać dokument zobowiązujący lekarza do informowania o tym, co się z nami dzieje, jakąkolwiek wybraną przez nas osobę.

Nieprzytomna osoba nie ma jak podpisać takiego dokumentu. W takiej sytuacji lekarze zazwyczaj i tak bez problemu udzielają rodzinie informacji. W przypadku par osób tej samej płci jest inaczej. Lekarze najczęściej nie chcą rozmawiać z parterem albo partnerką pacjenta.

„Jestem w związku z moją partnerką ponad 15 lat. Razem mieszkamy i prowadzimy dom. Kilka lat temu musiałam skorzystać z długiego zwolnienia lekarskiego. Ktoś musiał się mną opiekować, bo przez kilka tygodni nie mogłam wstawać z łóżka. Moja partnerka wzięła zwolnienie lekarskie na opiekę na mnie. Gdyby tego nie zrobiła, musiałybyśmy zatrudnić pielęgniarkę, a na to nas nie było stać. ZUS odmówił wypłacenia świadczenia, bo uznał, że nie jesteśmy rodziną”.

Iwona

1970 – ulicami Waszyngtonu po raz pierwszy na świecie przechodzi marsz gejów i lesbijek.

„Kiedy miałam 15 lat zrozumiałam, że jestem osobą trans. Obchodząc 21. urodziny postanowiłam, że w moim dowodzie musi pojawić się moje prawdziwe imię – Dominika. Aby to zrobić musiałam pozwać swoich rodziców do sądu. Inaczej w dokumentach funkcjonowałabym jako Piotr. To był dla nas wszystkich bardzo trudny czas. Razem z mamą wylałyśmy wiadro łez. Kochamy się, a w sądzie musiałyśmy stanąć przeciwko sobie. Nikomu nie życzę, aby musiał przechodzić przez coś takiego, jak my”.

Dominika

Na czarną godzinę

W życiu bywa różnie. Choroby, problemy finansowe, brak pracy... Takie sytuacje spotykają nas wszystkich. Czasem w takich momentach pomaga państwo, np. wypłacając zasiłek, gdy trzeba zrezygnować z pracy, aby opiekować się niepełnosprawnym albo chorym mężem czy żoną. W pracy można też wziąć zwolnienie na opiekę męża lub żony. Po śmierci małżonka można wybrać pobieranie jego/jej emerytury zamiast swojej, jeśli jest to bardziej korzystne finansowo. Takich form pomocy jest naprawdę wiele. Choć zazwyczaj nie są wystarczające, to jednak pomagają przerwać trudne sytuacje. Niestety, takie formy pomocy nie są dostępne dla par osób tej samej płci.

Zgodnie z moim ja

Uzgodnienie płci to bardzo ważny temat dla osób transpłciowych. Część z nich chce zmienić niektóre dane w swoich dokumentach (np. imię) tak, aby były zgodne z odczuwaną płcią. Zgodnie z obecnym prawem, aby to zrobić, są zmuszone do pozwania swoich rodziców do sądu. Jeśli są w związku małżeńskim, muszą się najpierw rozwieść. Jest to bardzo często przykre doświadczenie, zarówno dla pozwanych rodziców, jak i dla osoby, która chce zmienić dokumenty. Brakuje odpowiedniego prawa, które pozwoliłoby na szybkie załatwienie tych formalności, bez konieczności pozywania do sądu rodziców czy złożenia pozwu rozwodowego.

1973 – Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne wykreśla homoseksualność z listy chorób i zaburzeń.

Po co komu
te parady?

6

Po co komu te parady?

*Osoby heteroseksulane nie mają parad,
po co więc parady dla osób LGBT?*
Powody chodzenia na parady i marsze są różne.

Parady i marsze równości to pochody, w których uczestniczą osoby LGBT, ich rodziny i przyjaciele oraz wszyscy ci, którzy są ich sojusznikami. Są to wydarzenia, na których każdy może być sobą. Jest tam dużo muzyki i zabawy. Ale to nie wszystko. Chodzi też o zwrócenie uwagi na problemy, z jakimi borykają się osoby LGBT.

„Kiedy pierwszy raz byłem na Paradzie, byłem bardzo przestraszony. Bałem się, że ktoś mnie zobaczy. Ale po jakimś czasie poczułem, że jestem we właściwym miejscu! Wokół mnie było wiele osób takich, jak ja – radosnych i uśmiechniętych. Poczułem, że nie jestem sam”.

Andrzej

„Chodzę na parady, bo tam przez kilka godzin w roku mogę być sobą. W pracy nie mówię, że jestem trans i nie mogę sobie na razie na to pozwolić”.

Ania

1982 – węgierski film „Inne spojrzenie” Karoly Makka o miłości dwóch kobiet z polskimi aktorkami w rolach głównych

„Chodzę na parady, bo to dla mnie jedyna okazja, żeby przejść się po ulicy z moją dziewczyną za rękę. Mieszkamy na co dzień w małej miejscowości i tam to jest niemożliwe. Zresztą fajnie jest poczuć się normalnie, bez obawy, że ktoś nazwie mnie lesbą”.

Kasia

„Parada to świetna zabawa! Muzyka, ekstra atmosfera, kolorowi ludzie. W Polsce jest mało takich radosnych imprez ulicznych, dlatego zawsze na nie chodzę”.

Sebastian

„Co roku biorę udział w Paradzie Równości, bo wierzę w solidarność Polek i Polaków. Od trzech lat towarzyszy mi mój chłopak. Jesteśmy hetero i chcemy żyć w kraju szczęśliwych ludzi. Obecność na Paradzie traktujemy jako swój obywatelski obowiązek”.

Magda

„Dla mnie parady i marsze to okazja, żeby ludzie dowiedzieli się, że nie mamy takich samych praw. Chcę zawrzeć związek partnerski z moim chłopakiem, a nie mogę tego zrobić w Polsce. Uważam, że to niesprawiedliwe”.

Slava

zostaje uznany za pierwszy film o miłości homoseksualnej w bloku wschodnim.

„Idę na Paradę, by pokazać, że moje dziecko nie jest samo, że za moim dzieckiem stoję ja – jego matka, że je kocham, wspieram i akceptuję. Również ja, jako matka, nie jestem sama, bo nas, rodziców, na Paradzie jest co roku coraz więcej. Parada jest dla mnie wielkim świętem, radosnym dniem będącym okazją do przebywania wśród osób, które myślą podobnie jak ja o równości wszystkich ludzi”.

mama Bożena

„Z radością po raz kolejny pójdę na Paradę. Chcę, aby aby mój syn, a wraz z nim miliony polskich osób LGBT widziały w tym dniu poparcie rodziców. Pójdę na Paradę, bo chcę, aby geje i lesbijki czuli się w Polsce dobrze, aby bez obaw mogli cieszyć się miłością, nie tylko w swoich domach, lecz także w przestrzeni publicznej. A poza tym Parada to święto wszystkich gejów i lesbijek, a najlepiej świętuje się w grupie przyjaciół”.

tata Krzysztof

1985–1987 – w Polsce trwa akcja „Hiacynt”; osoby podejrzewane o homoseksualność były aresztowane i przesłuchiwane przez Milicję Obywatelską.

Tęczowa flaga to symbol ruchu LGBT. Jest na niej 6 kolorów – czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski i fioletowy. Powstała w 1978 r. z okazji Parady Dni Wolności Gejowskiej w San Francisco.

Do klubów chodzi się po to, by potańczyć, porozmawiać ze znajomymi, może też kogoś poznać. Osoby LGBT mogą obawiać się, że ktoś zwróci im uwagę albo powie coś obraźliwego, gdy będą próbowały poderwać kogoś na imprezie w klubie dla „wszystkich”. Dlatego m.in. powstają kluby dla LGBT, by te osoby mogły czuć się swobodnie i być sobą.

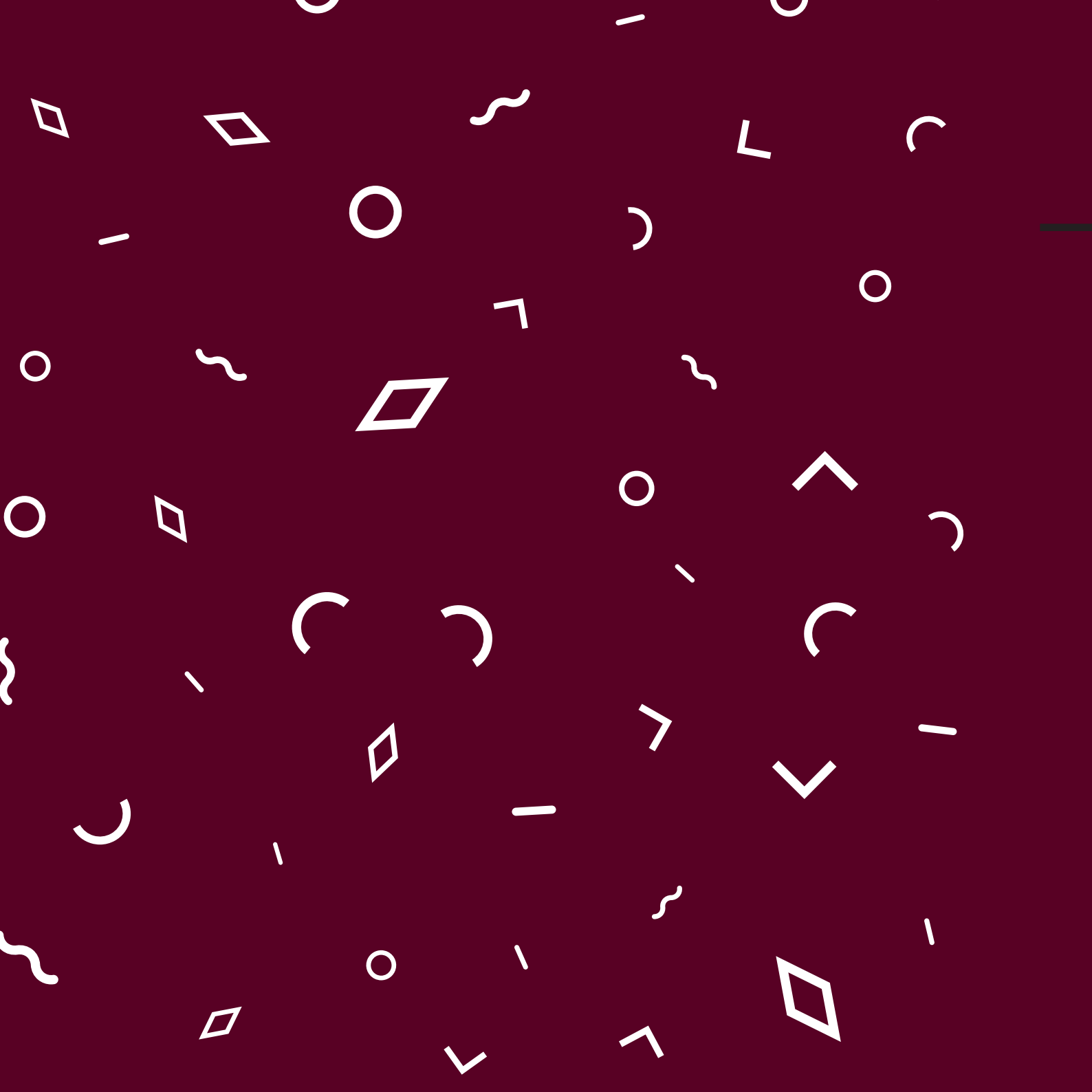
Co robiły lesbijki w latach 50. w USA, gdy szły do klubu? Zakładały na nadgarstek niebieską gwiazdę. W ten sposób mogły się rozpoznać. Tajny kod przetrwał aż do lat 70.

Akcja dotyczyła tylko mężczyzn.

W doborowym
towarzystwie

W doborowym towarzystwie

Osobom LGBT wydaje się czasem, że są na świecie same. Myślą, że poza nimi nie istnieje nikt taki jak one, i że czeka je samotność. Oczywiście tak nie jest, o czym prędzej lub później mają szansę się przekonać. Co więcej, wśród lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transpłciowych jest wiele znanych postaci, które miały ogromny wkład w tworzenie historii świata. Sprawdźcie sami!

Sir Elton John
(wokalista)

Cara Delevingne
(modelka)

Maria Konopnicka
(pisarka)

Ricky Martin
(wokalista)

Narcyza Żmichowska
(pisarka)

Freddy Mercury
(wokalista)

Michał Kwiatkowski
(wokalista)

Jodie Foster
(aktorka)

1987 – w Mielenie odbywa się pierwszy nieformalny zjazd grupy lesbijek, który był wynikiem zamieszczenia anonisu prasowego w miesięczniku “Relaks”.

Ellen Page
(aktorka)

David Bowie
(wokalista)

Tom Daley
(pływak)

Anna Grodzka
(polityczka)

Witold Gombrowicz
(pisarz)

Portia de Rossi
(aktorka)

Robert Biedroń
(polityk)

Martina Navratilova
(tenisistka)

George Michael
(wokalista)

Paweł Rabiej
(polityk)

Zamilska
(producentka techno)

Cynthia Nixon
(aktorka)

Michał Piróg
(choreograf)

Ruby Rose (DJ-ka,
prezenterka TV)

Karol Szymanowski
(kompozytor)

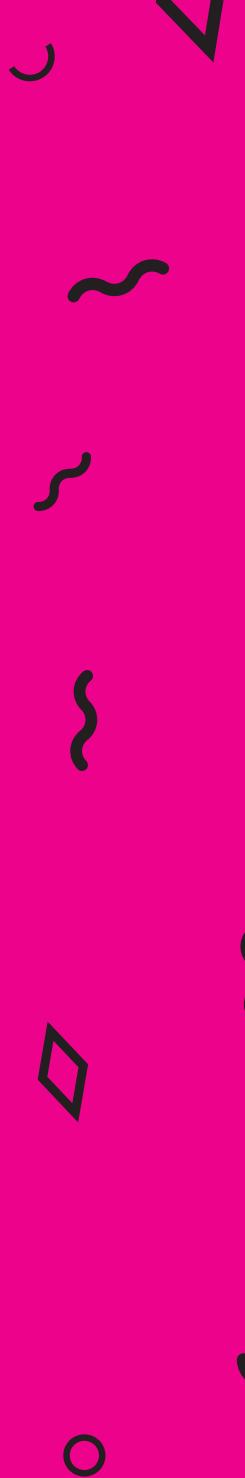

Caitlyn Jenner
(amerykańska
celebrytka)

1987–1988 – w Polsce działa pierwsza organizacja gejowsko–lesbijska o nazwie Warszawski Ruch Homoseksualny. Stowarzyszeniu odmówiono rejestracji w sądzie.

W szkolnej ławce

W szkolnej ławce

2+2

Dojrzewanie to jeden z najtrudniejszych okresów w życiu człowieka. Wszystko się zmienia i to w szalonym tempie, często niezgodnie z naszymi oczekiwaniami (ach, te nieszczęsne pryszcze!). Zobaczmy, jak to wygląda u młodych osób LGBT.

Motyle w brzuchu

„Byłem w 6 klasie szkoły podstawowej, kiedy to się stało. Do naszej klasy doszedł nowy chłopak – Daniel. Bardzo go polubiłem, chciałem spędzać z nim jak najwięcej czasu. Ciągle o nim myślałem, a gdy go nie było, tęskniłem. Nie wiedziałem, co się ze mną dzieje. Dopiero po jakimś czasie uświadomiłem sobie, że się zakochałem”.

Tomek

12 lat to wiek, w którym osoby LGB najczęściej uświadamiają sobie swoją orientację seksualną.

1989 – Dania jako pierwszy kraj na świecie wprowadziła związki partnerskie.

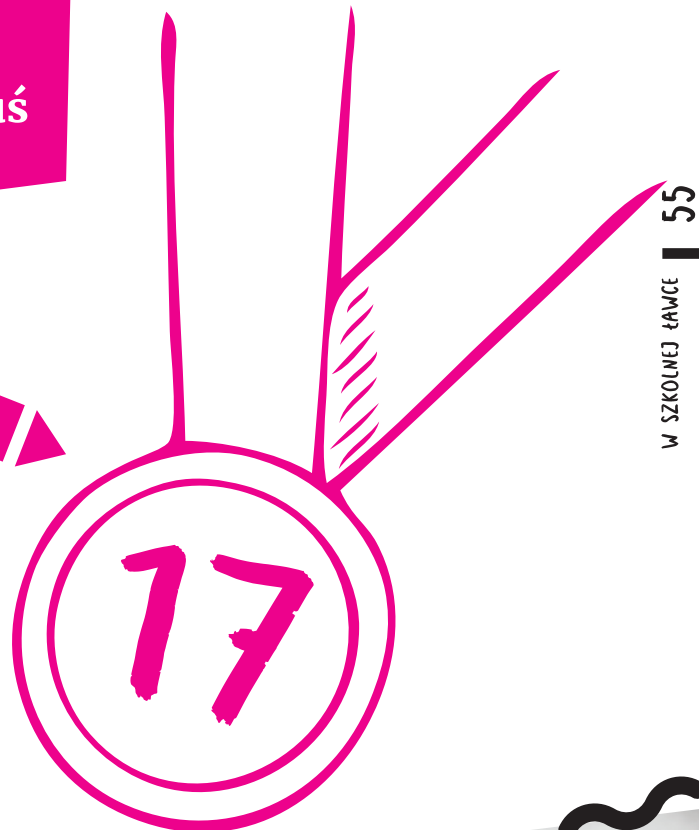
**17 lat to wiek, w którym osoby
LGB najczęściej decydują się
pierwszy raz powiedzieć komuś
o swojej orientacji seksualnej.**

Powiedzieć czy nie powiedzieć?

„W liceum zakochałam się w koleżance z równoległej klasy. Z wzajemnością! O swojej orientacji wiedziałam już jakiś czas, ale utrzymywałam ją w sekrecie. Gdy pojawiła się Iza, nie wytrzymałam. Chciałam podzielić się swoim szczęściem z całym światem. Powiedziałam o nas mojej siostrze, która powtórzyła wszystko rodzicom. Był to dla nich szok. Na szczęście po kilku rozmowach zaakceptowali sytuację i Iza jest teraz częstym gościem w naszym domu”.

Magda

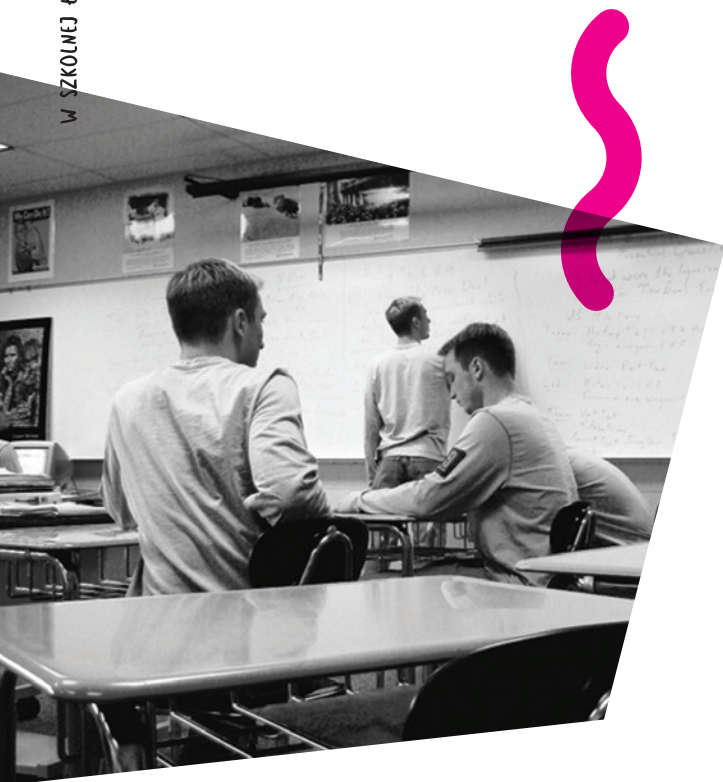
Osoby heteroseksualne nawet tego nie zauważają. Ich orientacja jest zgodna z oczekiwaniami rodziców czy dziadków oraz z tym, co widzą w telewizji i czytają w książkach. Dla osób LGBT odkrycie, że różnią się od rówieśników, to wyzwanie.

1990 – do kiosków Ruchu w całej Polsce trafia miesięcznik dla gejów „Filo”.

Czy w mojej szkole są geje?

Statystycznie w każdej klasie jest jedna lub dwie osoby LGBT.

Szkoła zaakceptowała mnie jako Tomka

„Wiedziałem, że jestem trans chłopakiem już w podstawówce, ale dopiero pod koniec gimnazjum zdecydowałem się coś z tym zrobić. Moi rodzice wiedzieli, ale nie chcieli o tym rozmawiać. Nie dostałem od nich żadnego wsparcia. Na szczęście w nowym liceum była pani pedagog, która mi pomogła. Razem powiedzieliśmy wychowawczyni i mojej klasie. Nowa szkoła – nowy początek. Przez pierwsze tygodnie było trochę zamieszania, ale wszyscy nauczyciele przywykli. W klasie nikt nie ma problemu z tym, że na WF-ie biegam z chłopakami”.

Tomek

Szkolny koszmar

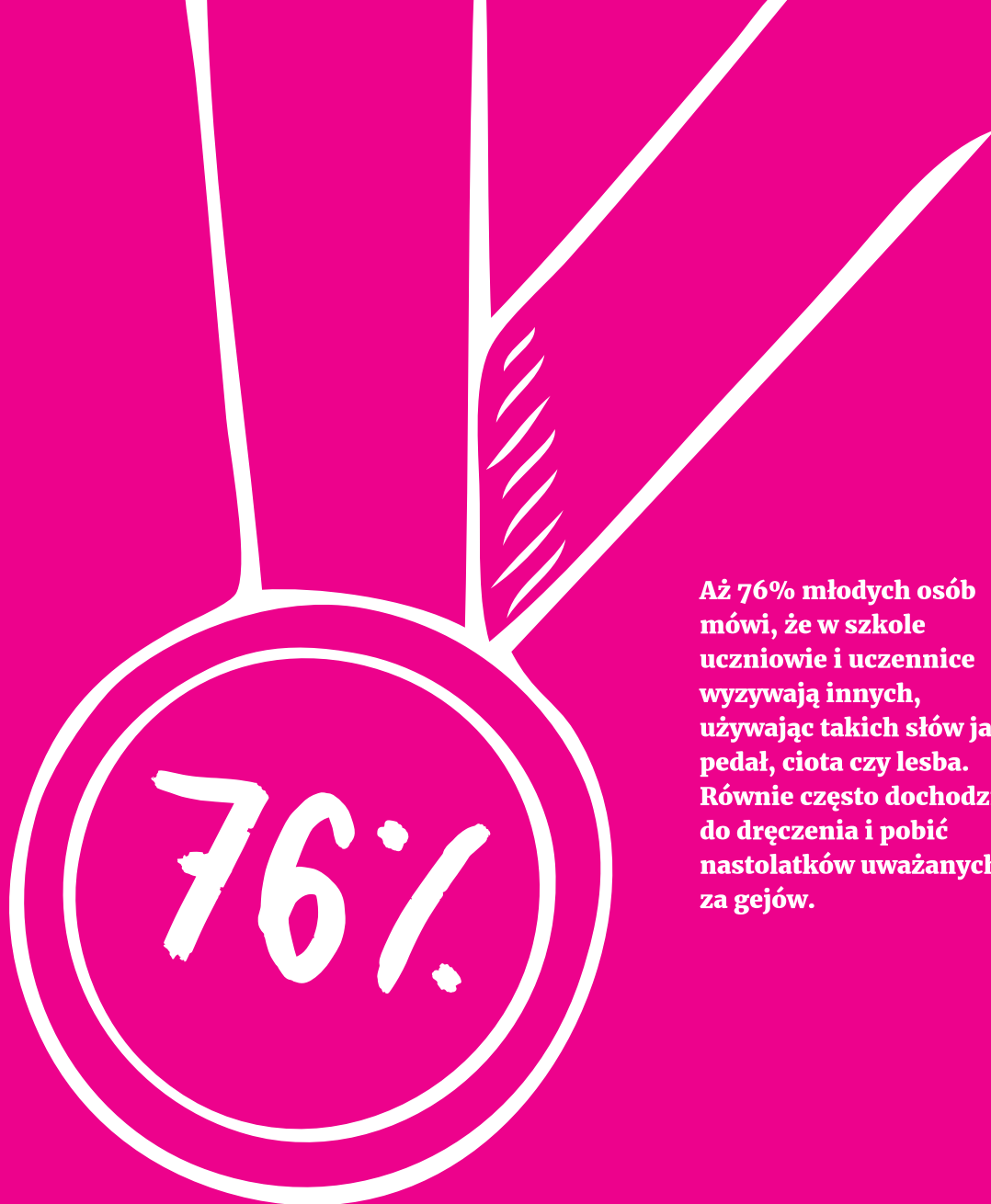
„Ostatnio zmieniłem szkołę. W poprzedniej nie mogłem już wytrzymać. Koszmar zaczął się wtedy, gdy nie wylogowałem się z Facebooka na szkolnym komputerze. Pół klasy przeczytało moją korespondencję z Kamilem, w której wspominaliśmy naszą randkę. Od tego czasu byłem ciągle wyzywany, blokowano mi dostęp do toalety, popychano. Mama zdecydowała się mnie przenieść, gdy jeden ze starszych chłopaków zaczął mi grozić. Mówił, że połamie mi ręce, żebym nie mógł trzymać swojego chłopaka za rękę”.

Adrian

1990 – Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) stwierdza, że błędem było traktowanie homoseksualności i biseksualności jak chorób i wykreśla je z Międzynarodowej Klasyfikacji.

D
A
N
F

Aż 76% młodych osób mówi, że w szkole uczniowie i uczennice wyzywają innych, używając takich słów jak pedał, ciota czy lesba. Równie często dochodzi do dręczenia i pobic nastolatków uważanych za gejów.

z tej okazji do dziś 17 maja obchodzimy Międzynarodowy Dzień Przeciw Homofobii, Bifobii i Transfobii.

W szkołach, w których otwarcie mówi się, że homofobia i transfobia są niedopuszczalne, młode osoby LGBT są znacznie rzadziej prześladowane, wyzywane, bite i wyśmiewane.

Nie chce mi się żyć

„Mój nauczyciel historii nazywa homoseksualność chorobą. Zdarza mu się obrażać i wyzywać osoby LGBT. Pamiętam sytuację, kiedy krzyczał na nas i mówił, że homofobia nie istnieje, jeżeli ktoś nazwie nas, normalnych, homofobami, to jest to z jego strony chamstwo”.

Emilia

Ten nauczyciel nie miał racji. Homofobia istnieje, a homofobiczna przemoc jest częstą przyczyną samobójstw wśród nastolatków LGBT. W Polsce aż 30% młodzieży LGBT miało powracające myśli o odebraniu sobie życia. Wśród hetero nastolatków o samobójstwie myślało 3% . Brzmi przerażająco, ale takie są fakty.

Poradnik:

Uważaj na język. Zrezygnuj z takich słów jak pedał, lesba czy ciota. Możesz nimi wyrządzić wielką krzywdę.

Zwracaj uwagę, gdy ktoś używa krzywdzącego języka i w obraźliwy sposób mówi o osobach LGBT. Wokół ciebie mogą być osoby, których takie słowa bołą, ale nie mają siły stanąć we własnej obronie.

Jeśli będziesz otwarcie pokazywać i mówić, że dla Ciebie bycie osobą LGBT jest OK, to możesz stać się wzorem dla innych. Młode osoby LGBT będą czuły się przy Tobie bezpieczniej, a Twoja postawa może stać się dla innych inspiracją.

1998 – pierwszą lesbijką, która dokonuje publicznego coming outu w Polsce jest pisarka Izabela Filipiak.

Mam dwie

mamy

i je Kocham

Mam dwie mamy i je kocham

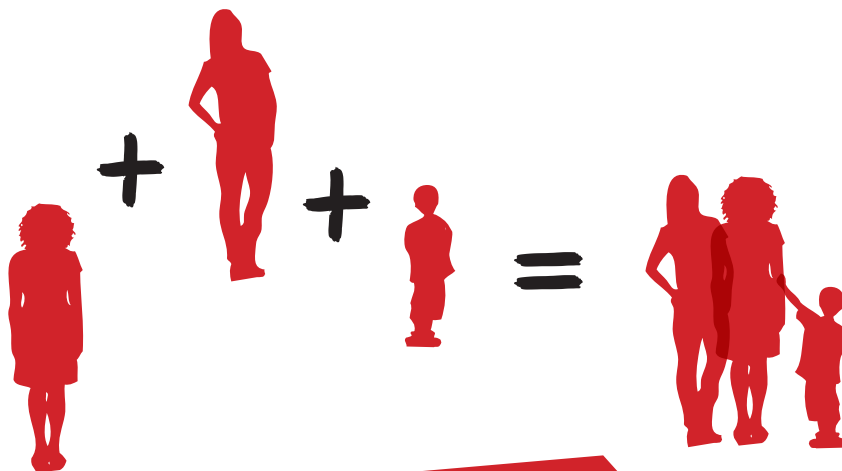
Tęczowa rodzina to rodzina, którą tworzą rodzice tej samej płci i dziecko lub dzieci. Tęczowymi rodzinami nazywa się też takie, w których przynajmniej jedno z rodziców jest transpłciowe. Rodzice mogą być biologiczni lub społeczni. Rodzic społeczny to partner lub partnerka taty lub mamy. Do tego dochodzi jeszcze jeden element: dużo, dużo miłości.

Rodziny są różne – małe, duże, wielopokoleniowe... Mogą składać się z obojga rodziców lub samej mamy, albo taty. Dzieci może być kilkoro lub jedno. Możliwości jest bardzo wiele. Osoby LGBT, podobnie jak osoby heteroseksualne i cisplciowe, również zakładają rodziny.

„Moja rodzina jest taka nudna. Mamy chodzą do pracy, ja do szkoły. Po lekcjach zazwyczaj chodzimy na zakupy, by wspólnie ugotować kolację. W weekendy chodzimy do kina albo parku. Czasem wyobrażam sobie jakby to było, gdyby jedna z mam została gwiazdą rocka. Wtedy to dopiero by się działo! Ale i tak bardzo kocham moją rodzinę, mimo tego, że niczym się nie wyróżnia”.

Patrycja, lat 10

W Polsce w tęczywych rodzinach wychowuje się około 50.000 dzieci!

50.000

„Związki osób biseksualnych i homoseksualnych, podobnie jak zakładane przez nie rodziny, są w Polsce faktem. Uważamy, że konieczne jest umożliwienie formalizacji związków osób tej samej płci, zapewniając im tym samym ochronę prawną”.

Stanowisko Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego w sprawie związków i rodzicielstwa osób homoseksualnych i biseksualnych (25 maja 2017 r.)

A co z adopcją?

To pytanie pada bardzo często. Przeciwnicy adopcji odwołują się do „dobra” dziecka. Mówią, że inne dzieci będą dokuczać rówieśnikom wychowującym się w tężowych rodzinach. Trochę więcej wiary w maluchy! Od dorosłych zależy to, jak dzieci patrzą na świat. Jeżeli wychowamy je w duchu szacunku do drugiego człowieka, będziemy mieć pewność, że nie będą nikomu dokuczać – również z powodu rodziny, w jakiej wychowuje się ich kolega lub koleżanka

„Od kiedy pamiętam, zawsze marzyłam o tym, by zostać matką. Gdy poznałam Karolinę poczułam, że to jest osoba, z którą chcę założyć rodzinę. Po pięciu latach związku zdecydowałyśmy się na dziecko. Ciężę wspominam jako wspaniały czas. Dużo słów wsparcia, otuchy, gratulacje od rodziny, przyjaciół, sąsiadów. Dzisiaj Daniel ma już 3 lata. I są to najwspanialsze 3 lata mojego życia”.

Aneta

2001 – w Chinach wprowadzone zostało rozporządzenia zakazujące traktować homoseksualność jako chorobę.

Czy chłopiec wychowywany przez gejów zostanie gejem?

A czy gej, który był wychowywany przez mamę i tatę został hetero? To tak nie działa. Rodzice mają duży wpływ na swoje dzieci, ale nie są wszechmocni. Nie mogą wychować dzieci na osoby heteroseksualne, bi lub homoseksualne. Orientacja rodzica nie ma wpływu na orientację jego dziecka.

2001 – w Polsce powstaje Kampania Przeciw Homofobii.

Kopniaki

za bycie sobą

10

Kopniaki za bycie sobą

Czy wiesz, że 3 na 10 osób LGBT w Polsce spotyka się z agresją? Są bite, wyzywane i wyśmiewane z powodu tego, kim są.

Homofobia, bifobia, transfobia – niechęć, wrogie nastawienie, a czasami nienawiść wobec osób LGBT. Ich przejawami są np. ośmieszanie, wyzwiska, bicie itd.

2001 – ulicami Warszawy przechodzi pierwsza Parada Równości.

LGBT – kto jest najczęściej atakowany?

48% osoby transpłciowe

37,6% geje

33,3% biseksualni mężczyźni

24,9% lesbijki

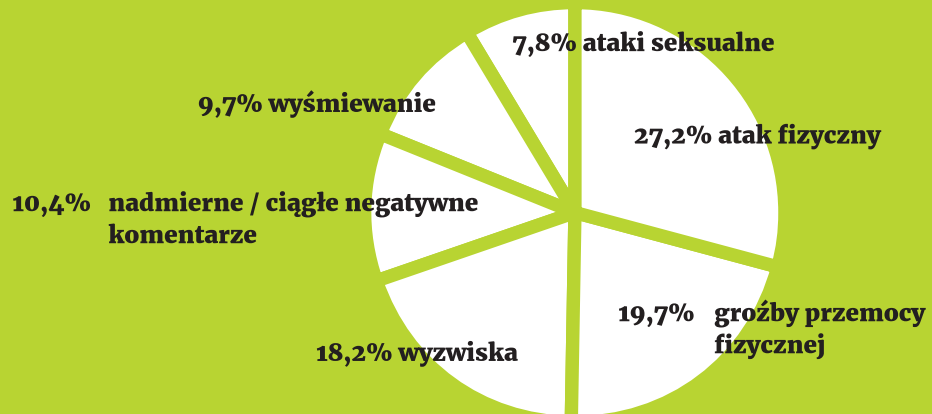
15,7% biseksualne kobiety⁵

69

KÓPNIAKI ZA BYCIE SOBĄ

Co spotyka osoby LGBT za bycie sobą?

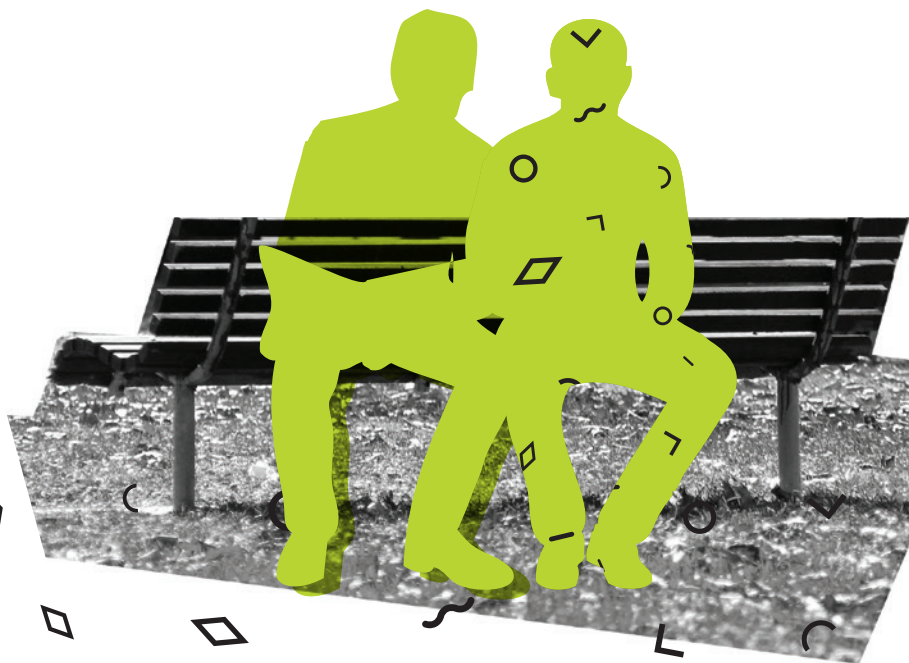
⁵Raport o Polsce. Homofobiczne i transfobiczne przestępstwa z nienawiści a wymiar sprawiedliwości, Paulina Górską, dr Magdalena Budziszewska, adw. Paweł Knut, adw. Piotr Łada, KPH, 2016

2003 – KPH organizuje pierwszą publiczną kampanię społeczną dot. gejów i lesbijek – „Niech nas zobaczą”.

Jak reagować?

To trudne pytanie, ponieważ każda sytuacja jest inna. Jeżeli stwierdzisz, że możesz – reaguj. W ten sposób pokażesz, że nie zgadzasz się na przemoc. Dla osoby LGBT to informacja, że nie jest sama i ma w Tobie wsparcie.

„Byłem ze swoim chłopakiem na randce w parku. Siedzieliśmy obok siebie na ławce, ale nie mieliśmy odwagi złapać się za ręce, o pocałunkach nie wspominając. W pewnym momencie podeszła do nas grupka chłopaków. Wyzywali nas. Baliśmy się, że zaraz nas pobiją. Gdy było już bardzo groźnie, podeszła do nas młoda kobieta, która stanęła w naszej obronie. Powiedziała, że zaraz zadzwoni na policję. To ich wystraszyło. Gdyby nie ona, nie wiem, jak by to się skończyło. Jestem jej bardzo wdzięczny”.

Andrzej

2003 – w Rosji zostaje wprowadzone rozporządzenie zezwalające osobom homoseksualnym służyć w armii.

Poradnik

Nie wdawaj się w dyskusję z atakującym – zwróć się bezpośrednio do osoby atakowanej.

Przedstaw się, przysiądź i porozmawiaj o czymś zwyczajnym, np. o pogodzie.

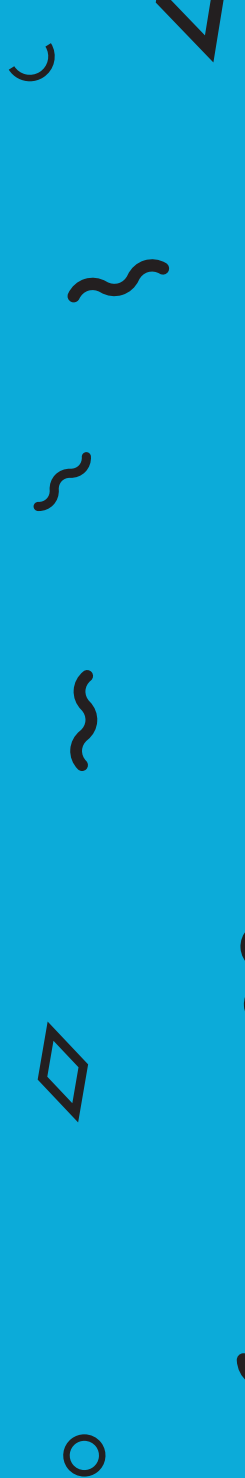
Poszukaj pomocy u innych. W szkole taką osobą może być nauczyciel lub nauczycielka, na ulicy – inny przechodzień. Możesz też zadzwonić na policję.

Reagując, zawsze pamiętaj o bezpieczeństwie swoim i innych.

2004 – do Sejmu trafia pierwszy projekt ustawy o związkach partnerskich; jego autorką jest senator Maria Szyszkowska.

Bóg, wiara,
kościół

Bóg, wiara, kościół

Homoseksualność to grzech? Nie!

Katechizm Kościoła Katolickiego nie uznaje orientacji homoseksualnej i biseksualnej za grzech. Oznacza to, że bycie zakochanym albo randkowanie z osobą tej samej płci nie jest grzechem. Grzechem jest seks między osobami tej samej płci. Tak samo jak seks przedmałżeński między kobietą i mężczyzną.

Fragment Katechizmu Kościoła Katolickiego o osobach LGBT:

Powinno się traktować te osoby z szacunkiem, współczuciem i delikatnością. Powinno się unikać wobec nich jakichkolwiek oznak niestusznej dyskryminacji.

Czy Bóg kocha osoby LGBT?

Bóg jest miłością i kocha każdego człowieka. W związku z tym, że geje, lesbijki, osoby biseksualne i transpłciowe są ludźmi, Bóg kocha także i ich.

Osoby LGBT też wierzą!

Jasne. Najlepszym tego przykładem jest działająca w Polsce grupa chrześcijan LGBT „Wiara i tęcza”. Według statystyk w polskim Kościele żyje co najmniej 1,5 mln osób LGBT. To chyba wystarczający dowód na to, że osoby LGBT mogą być wierzące i że należą do wspólnot kościelnych.

Oto co myśli papież Franciszek o osobach LGBT

„Jeżeli ktoś jest gejem i z dobrą wolą poszukuje Boga, kimże jestem, by go oceniać?”

„Każda osoba, niezależnie od swojej orientacji seksualnej, musi być szanowana w swej godności i przyjęta z szacunkiem, z troską, by uniknąć jakichkolwiek oznak niesłusznej dyskryminacji, a zwłaszcza wszelkich form agresji i przemocy”.

2010 – w Warszawie odbyła się ogólnoeuropejska parada EuroPride.

Rodzina
to jest siła

12

Rodzina to jest siła

Reakcje rodziców, którzy dowiadują się, że ich dziecko jest LGBT, są różne. Część z nich akceptuje to bez problemu, inni wręcz przeciwnie.

„Ważne jest, aby o tym rozmawiać z innymi, żeby wiedzieć, że nie jesteś sama. Że są ludzie, którzy też przez to przechodzili i bardzo dobrze sobie radzą. Wielkim plusem jest to, że budujesz lepszą relację ze swoim dzieckiem. Rodzice chcą być rodzicami. Nie chcą być odizolowani od swoich dzieci”

– Dorota, mama lesbijki.

„Muszę powiedzieć, że teraz jest między nami o wiele lepiej. Zaczynam zdawać sobie sprawę, jaką wspaniałą mam córkę, jakie to szczęście, że opowiedziała mi o sobie i że chce, bym uczestniczył w jej życiu. Widzę, ile okazała mi zaufania i na ile odwagi musiała się zdobyć” –

Krzysztof, ojciec lesbijki.

„Im więcej czytałam i dowiadywałam się na temat homoseksualności, tym więcej upadało mitów, które na ten temat słyszałam. Rosła we mnie złość i zamiast zmieniać mojego syna, coraz bardziej chciałam zmienić stosunek społeczeństwa do homoseksualności”

– Anna, mama geja.

2011 – do Sejmu dostają się dwie znane osoby LGBT – Robert Biedroń i Anna Grodzka.

A co powiedzą sąsiedzi?

Często bywa tak, że gdy dziecko wychodzi z szafy, rodzic do niej wchodzi – nie chce nikomu powiedzieć, że ma syna lub córkę LGBT. Siedzi tam i siedzi, aż w końcu postanawia otworzyć drzwi. Niektórzy rodzice przyjmują informację o homoseksualności swojego dziecka ze spokojem. Jednak wiele matek i ojców doznaje szoku, a obawa przed odrzuceniem ze strony dalszej rodziny, znajomych, sąsiadów czy w miejscu pracy skutkuje tym, że skrzętnie skrywają prawdę.

2011 – premierem Belgii zostaje wyoutowany gej Elio Di Rupo.

Poradnik:

Gdy rozmawiasz ze swoim dzieckiem, nie unikaj tematów związków, randek, sympatii.

Jeśli Twoje dziecko jest transpłciowe, zwracaj się do niego imieniem, które sobie wybrało.

Nazywaj rzeczy po imieniu. Jeżeli Twoje dziecko jest w związku, używaj określeń chłopak/dziewczyna, a nie kolega/koleżanka.

Jeżeli Twoje dziecko jest w związku, zapraszaj je wraz z partnerem lub partnerką na ważne uroczystości rodzinne. Pokaż, że się go nie wstydzisz!

Uważaj na język, którego używasz. Słowa pedał, lesba, ciota wyrzucić ze swojego słownika. Te określenia są bardzo krzywdzące.

Mów swojemu dziecku, że je kochasz. Te słowa mają wielką moc.

2013 – w Czarnogórze odbywa się pierwsza parada osób LGBT.

Samotne święta

Jedynie połowa rodziców w pełni akceptuje swoje **dzieci** LGBT. Druga połowa często zrywa kontakty ze swoimi pociechami, nie zaprasza ich na takie uroczystości rodzinne jak Boże Narodzenie, Wielkanoc, śluby i pogrzeby⁶.

⁶ Rodziny z wyboru w Polsce, Życie rodzin osób nieheteroseksualnych, Joanna Mizielinska, Marta Abramowicz, Agata Stasińska, Instytut Psychologii Polskiej Akademii Nauk, 2014

2015 – do Sejmu trafia projekt ustawy ułatwiający osobom transpłciowym godne uzgodnienie płci; projekt został zawetowany przez prezydenta Andrzeja Dudę.

Bądźmy
solidarni

13

Bądźmy solidarni

Osób LGBT jest mniej niż osób heteroseksualnych. Aby lesbijki, geje, osoby biseksualne i transpłciowe czuły się w Polsce bezpiecznie i mogły być sobą, potrzebna jest solidarność większości społeczeństwa.

Kim jest hetero sojusznik?

Hetero sojusznik to osoba heteroseksualna, która solidaryzuje się z osobami LGBT.

To jest przypinka ze znakiem ruchu sojuszniczego!

2015 – w wyniku referendum w Irlandii zostaje wprowadzona równość małżeńska.

Poradnik:

Zdobywaj wiedzę - zainteresuj się sytuacją osób LGBT, zadawaj pytania, czytaj, dowiaduj się.

Reaguj na homofobię i transfobię - słowa potrafią ranić. Reaguj na obraźliwe żarty, komentarze i obelgi dotyczące osób LGBT.

Popieraj równość - twój głos ma wielką moc. Mów otwarcie, że popierasz np. prawo do związków partnerskich. Rozmawiaj o tym ze swoimi rodzicami, dziećmi, przyjaciółmi i współpracownikami.

Głosuj świadomie - chodź na wybory i głosuj na polityków wspierających prawa osób LGBT.

Bądź przykładem dla innych - motywuj innych do wspierania równości. Twoje zachowanie może wywołać efekt domina - inni będą Cię naśladować.

kampania przeciw homofobii

sojusznicy osób LGBT,
odważcie się mówić!

2016 – 56 ujawnionych gejów i lesbijek bierze udział w letniej Olimpiadzie.

Bądź jak gwiazda!

Maffashion (blogerka modowa):

„Każdy ma prawo sam decydować o tym, kogo kocha. Geje i lesbijki to tacy sami ludzie jak ja i jak wy”.

Czesław Mozil (muzyk):

„Ja, Czesław Mozil, wierzę w Boga. Wspieram aktywnie środowiska LGBT, bo w Polsce jest miejsce dla każdego Polaka”.

2017 – już w 23 krajach Unii Europejskiej pary osób tej samej płci mogą zawierać związki partnerskie lub małżeństwa.

Mateusz Janicki (aktor):

„Gdyby mój syn był gejem, przytuliłbym go i powiedział – jestem Twoim tatą”!

Maryla Rodowicz (piosenkarka):

„Dajmy żyć ludziom tak, jak chcą. Nie powinniśmy wcinać się w to ani decydować kto, z kim i dlaczego”.

Zbigniew Wodecki (muzyk):

„Myśmy dorośli już do tego, aby nie tylko tolerować, ale zaakceptować”.

Również poza Europą jest to możliwe w wielu krajach, choćby w USA, RPA, Brazylii, Argentynie, Nowej Zelandii i Australii.

SPOŁECZNE ORGANIZACJE LGBT. GDZIE JE ZNAJDZIESZ?

Warszawa:

Kampania Przeciw Homofobii: www.kph.org.pl
(organizacja ogólnopolska z siedzibą w Warszawie)

Lambda Warszawa: www.lambdawarszawa.org

Miłość Nie Wyklucza: www.miloscniewyklucza.pl
(organizacja ogólnopolska z siedzibą w Warszawie)

Trans-Fuzja: www.transfuzja.org
(organizacja ogólnopolska z siedzibą w Warszawie)

„Wiara i Tęcza” Grupa Polskich Chrześcijan LGBTQ:
www.wiara-tecza.pl

Fundacja „Replika”: www.replika-online.pl

Fundacja Wolontariat Równości:

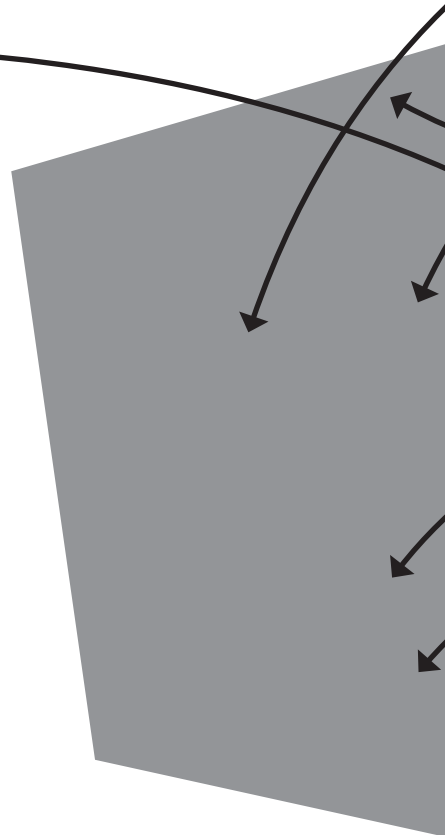
www.wolontariatrownosci.pl

Akceptacja Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Osób
Homoseksualnych, Biseksualnych i

Transpłciowych: www.akceptacja.org

Zjednoczenie Na Rzecz Żyjących z HIV/AIDS

„Pozytywni w Tęczy”: www.pozytywniwteczy.pl

Poznań:

Grupa Stonewall: www.grupa-stonewall.pl

Toruń:

**Stowarzyszenie Na Rzecz Lesbijek, Gejów, Osób
Biseksualnych, Osób Transpłciowych Oraz
Osób Queer „Pracownia Różnorodności”:** www.spr.org.pl

Łódź:

Fabryka Równości: www.fabrykarownosci.com

Gdańsk:

Stowarzyszenie na rzecz osób LGBT Tolerado:
www.tolerado.org

Wrocław:

Kultura Równości: www.kulturarownosci.org

Katowice:

Stowarzyszenie Tęczówka: www.teczowka.org.pl

Kielce:

Prowincja Równości – Świętokrzyska inicjatywa LGBTiP:
www.prowincjarownosci.pl

Kraków:

Fundacja Autonomia: www.autonomia.org.pl

Fundacja Równość.org.pl: www.rownosc.org.pl

Stowarzyszenie Queerowy Maj: www.queerowymaj.org

Krakowski Klub Sportowy Krakersy: www.kkskrakersy.pl

Nasza praca jest możliwa dzięki tysiącom osób, które wspierają nas na co dzień. Dołącz do nas – zostań darczyńcą KPH. Razem możemy więcej!

Numer rachunku bankowego

[PL] 35 2130 0004 2001 0344 2274 0001

SWIFT: VOWAPLP9

kampania
przeciw
homofobii

1%

na KPH

KRS 0000 111 209

Tęcza pod lupą, czyli wszystko co chcecie wiedzieć o LGBT, ale boicie się zapytać

Autorzy: Mirosława Makuchowska, Cecylia Jakubczak, A. Chaber

Redakcja: Jan Świerszcz, Olga Ślifirska

Korekta językowa: Aneta Birnbaum

Projekt okładki i opracowanie graficzne: Artur Błażniak

Skład graficzny: Artur Błażniak

Wsparcie graficzne: Mateusz Wójcik

Wydawca: Kampania Przeciw Homofobii

Nakład: 1000

ISBN: 978-83-944839-9-9

Treść niniejszej publikacji może być wykorzystana za podaniem źródła
Copyright © by Kampania Przeciw Homofobii, 2017

Kampania Przeciw Homofobii

ul. Solec 30a

00 - 403 Warszawa

tel 22 423 64 38

info@kph.org.pl

www.kph.org.pl

@lgbt.kph

@kph_official

@kph_official

kph_official

Broszura finansowana z dotacji
Fundacji im. Stefana Batorego

#kampaniaprzeciwhomofobii

